

Sygn. akt II Cz 2204/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Violetta Osińska
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 grudnia 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **Z. K.**

przeciwko (...) **B.**

o nakazanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 30 września 2014 roku, sygn. akt I C 772/13

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że podejmuje postępowanie w sprawie.

SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt II Cz 2204/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Myśliborzu umorzył postępowanie w sprawie, stwierdzając, że było ono zawieszane postanowieniem z dnia 5 września 2013 roku, a w przeciągu roku nie wpłynął wniosek o jego podjęcie.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód zarzucając naruszenie art. 182 k.p.c. oraz art. 180 pkt 4 k.p.c. Wskazał, że wnioskuje o zawieszenie postępowania określił, że wniosek ten jest złożony na czas do rozstrzygnięcia apelacji w sprawie I C 91/10. Sprawa ta została rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 13 czerwca 2014 roku. W konsekwencji Sąd winien podjąć postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Stanowisko judykatury, co do tego, czy przed umorzeniem postępowania na podstawie art. 182 § 1 k.p.c. sąd bada rzeczywiste przyczyny zawieszania postępowania, jest rozbieżne. Początkowo uznawano, że sąd ma nie tylko prawo, ale i obowiązek takiego badania (por. przykładowo postanowienia Sądu Najwyższego z dnia(...) (...) czy uchwała z dnia (...) niepubl.). Odstąpienie od tej linii orzeczniczej przyniosło postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...) (...)w którym uznano, że umarzając postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron oraz z przyczyn wymienionych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k. p.c. sąd nie bada, czy przyczyna wskazana w postanowieniu sądu o zawieszeniu postępowania rzeczywiście istniała. Pogląd ten uzasadniano kategorią brzmieniem przepisu art. 182 k.p.c. ("sąd umarza postępowanie"), zasadą związania sądu postanowieniem o zawieszeniu postępowania (art. 365 k.p.c.) oraz zmianą modelu postępowania cywilnego, polegającą na przywróceniu mu cech prawdziwej kontrydiktoryjności, opartej na aktywności stron, które powinny same pilnować swoich interesów procesowych, a nie być wyłączone przez sąd. Takie stanowisko Sąd Najwyższy prezentował m.in. w postanowieniach z dnia(...) r.,(...)

Równolegle jednak w części judykatów podtrzymywane było pierwotne stanowisko, że o umorzeniu postępowania na podstawie art. 182, czy na podstawie art. 479⁽¹¹⁾ k.p.c., decydują rzeczywiste przyczyny zawieszenia postępowania, a nie powołane w postanowieniu o zawieszeniu (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia (...) (...) - niepubl., a także postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)dnia (...)). Za koniecznością badania faktycznej podstawy zawieszenia postępowania opowiedział się także Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia(...)

W niniejszej sprawie powód złożył wniosek z dnia 23 sierpnia 2013 roku o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu w sprawie I C 91/10, szeroko argumentując ten wniosek. Jak wynika z protokołu rozprawy z dnia 5 września 2013 roku strony zgodnie wniosły o zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron. Przy czym w aktach sprawy brak jest pełnomocnictwa dla r.pr. D. S., a postanowienie o umorzeniu postępowania Sąd Rejonowy doręczył wprost pozwanemu. W sentencji postanowienia o zawieszeniu postępowania Sąd wprawdzie wskazał art. 178 k.p.c., niemniej jednak jednoznacznie intencją powoda było zgodne zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie I C 91/10. Dostrzec należy, że Sąd przed zawieszeniem postępowania nie rozpoznał wniosku powoda o zawieszenie postępowania z uwagi na inne toczące się postępowanie (I C 91/10), a zatem przyjąć należało, że to postępowanie było również podstawą zawieszenia postępowania.

Brak jest podstaw do umorzenia postępowania zawieszzonego ze względu na inne toczące się postępowanie na podstawie art. 182 k.p.c., a wobec zakończenia postępowania w sprawie I C 91/10 zaszły podstawy do podjęcia postępowania, o czym orzeczono na podstawie art. 180 § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

-(...)

(...)

3. (...)

(...)